

தமிழ்ச் சங்கத்தில் எழுந்த நூல்களில் இலக்கியம், அறிவியல், வாழ்வியல், இயற்கை வளம் போன்றவை பரவலாகப் பச்சுப்படும் பாங்கினகை காணலாம். இந் நூல்கள் மக்கள் நலன் கருதியே எழுந்தனவாகும். மக்கள் இயற்கையுடன் இணைந்து, பிணைந்து வாழ் பவர்கள். அவர்கள் ஓரறிவு உயிரிலிருந்து ஆறறிவு உயிரினங்கள் வரை அன்பு காட்டி அரவணதத்துத் தம் வாழ்வியலை நடாத்துபவர்கள். அதில் அசைவற்ற, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, பறப்பன, நடப்பன ஆகிய உயிரினங்கள் பற்றிய சியெதிகளை நம் இலக்கியங்களில் காண்கின்றோம். இவற்றில் விலங்குகள் பற்றியும், பறவைகள் பற்றியும் சங்க இலக்கியங்களில் எவ்வண்ணம் பச்சுபட்கின்றன என்பதைக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்காகும்.

யானை, சிங்கம், புலி, குதிரை, ஆடு, மாடு, பசு, மான், கரடு, முயல், பன்றி, நாய், பிணை, குரங்கு, எருமை, நரி, ஆமை, மூதலை, உடும்பு, கழுகு, பாம்பு, எலி, பல்லி போன்ற விலங்கினங்களும், மயில், குயில், அன்னம், கழுகு, சவேல், வாத்து, தாரா, கிளி, பருந்து, வல்லுறு, காசும், நீர்க்காசும், நாரை, கழுகு, ஆந்தை, வளவால், கடுகை, புறா, தும்பி, தனீ , வண்டு போன்ற பறவையினங்களும் மக்களோடும் தொடர்புபட்டனவாகும். இனி, விலங்கினங்களும், பறவையினங்களும் சங்க நூல்களிற் பவனி வரும் பாங்கினையும் காண்போம்.

ஊராட்சி அமைச்சர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

விலங்குகள் :- சங்க இலக்கியங்களில் எமக்குக் கிடகைக்கக் கட்டிய மத்த நூலானதும் இடசை சங்கத்தில் எழுந்ததுமான தொல்காப்பியத்தையாத் தொல்காப்பியர் (கி.மு.711) இற்றகைக்கு 2800 ஆண்டுகளுக்கும் முன்பு ஐந்திணைகளின் கருப்பொருள் கற்றும் பொழுது கறிஞ்சிக்கு – புலி, கரடி, யானை, சிங்கம் என்றும், மல்லகைக்கு – மான் (உழையும், பால்வாயும்), முயல் என்றும், பாலகைக்கு – வலியழிந்த யானை, புலி, சநெநாய் என்றும், மருத்ததிற்கு – எருமை, நீர்நாய் என்றும், நயெதலுக்கு – சூறாமீன் என்றும் கற்றி ஐந்திலங்களுக்கும் விலங்கினங்களை வகுத்துள்ளமை

பரோற்றற் பாலதாகும் .

பறவகைகள் : தரொல்காப் பியரர் ஐந் திண்கைளின் கரூப்பரொருள் கஃறும் பரொழுது
 குறிகூ சிககு - மயில் , கிளி எனவும் , மலலகைகு - காணாங் கரோழி எனவும் , பாலகைகு
 - பரூந்து, ரூவகை (பரூந்து வகை) எனவும் , மரூத்த திறகு - அன்னம் , அன்றில்
 எனவும் , நயெ தலுக்கு - கடற் காக்ககை எனவும் கஃறி ஐந் நிலங்களுக்கும் பறவகைளை
 வகுத்துள்ள சிறப்பினையும்காண்கின்றரோம் .

'தூனையானகை குதிரகை என்ற , நரோனாரர் உட்கும் மஃ வகை நிலையும்கூ...'- (பரொருள் 72) -
 பகைவரகைள் அரூசும் படியான காலாட்படகை, யானகைப்படகை, குதிரகைப்படகை என்னும்
 முப்படயின் பரூமகை பற்றித் தும்பகைத் திண்கையில் தரொல்காப் பியரர் கஃறியுள்ளார் .
 மன்னரர் ஆட்கிக் காலத்தில் இந்த முப்படகைள் முன்னின்று யுத்தம் பரூந்து
 வறெறிவாககை சஃட உதவியுள்ளன .

மலூம்கூ தரொல்காப் பியரர் 'மாவும் புள்ளும் ஐயறி வினவகை...'- (பரொருள் . 576) என்றும் ,
 'நாயகை பன்றி பரூமயல் நான்கும் ..'- (பரொருள் 552) என்றும் , 'ஆடூங் குதிரகையும்கூ
 நவ்வியும்கூ உழையும்கூ ஓடூம் பரூல்வாய்...'- (பரொருள் . 556) - (ஆடூ, குதிரகை, பரூள்ளிமான் ,
 கலமைமான் , மான) என்றும் , 'யானகையும்கூ குதிரகையும்கூ கழூதகையும்கூ கடமகையும்கூ மானும்கூ...'-
 (பரொருள் . 559) என்றும் , 'ரூமகையும்கூ மரகையும்கூ ..'- (பரொருள் . 560) என்றும் , 'ஓட்கம்...'-
 (பரொருள் . 562) எனவும் கஃறிப் பல விலங்குகளை மரபியற் பகுதியிற் காட்டியுள்ளார் .

0000000000

விலங்குகைள் :- ககைசு சங்கத்தில் ரூழூந்ததும் ரூட்டூத்தரொககை நஃல்களில்
 ஓன்றானதூமான பரூறம் பாடூம் பரூறநானஃறில் பற பல வகையான விலங்கினங்கைள் பற்றிய
 சயெ திகளையும்காண்கின்றரோம் . அவற்றில் யானகை - கஃறூ - வகூழம் - பிடி - கமைமா -
 கமைமான் , குதிரகை - பரூவி - கலிமா - வயமான் - மா - பரி - கலிமான் , சிங்கம் - மடங்கல் ,
 மான - கவரி - கலகை - பிணகை - மறி - பரூல்வாய் - இரலகை - கடமான் - நவ்வி - மடமான் , பரூலி
 - உழூவகை - கரூரகை - வரிவயம் , பஃனகை - வரூகூ (காட்டூப் பஃனகை) - வரூகூகு , பரூம்பூ -
 அரவம் - நாகம் - அரா, கரூரங்கூ - மந்தி - ககூவன் - கலகை, பசூ - ஆன் - ஆ - நிரகை - கறவகை,
 நாய் - நீ ரநாய் - கதநாய் - ஓமலி, ஆடூ - மறி - மடங்கல் , நத்தகை - நந்தூ, மூதலகை - கரூம் -
 கரூ, பன்றி - மரூள்ளம் பன்றி - மரூளவூ - ககூழல் , ரூரூ - காளகை - பககூ - ஏறூ, நரி,
 அணில் , உடூம்பூ, ரூரூமகை, எலி, கழூதகை, ஆமகை, பலலி, மயல் ஆகிய விலங்கினங்கைள்
 ஓரூ சிலவாகூம் . இவ்விலங்கினங்களில் யானகையைப் பற்றி அதிகமாகப்
 பசேப்ட்டுள்ளதகையும்காண்கின்றரோம் .

Written by -நுணாவிலர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Sunday, 08 December 2013 19:16 - Last Updated Sunday, 08 December 2013 19:19

பறவகைகள்:- புள் - பறவை - பகோகில் - குருகு - வளெள்ளாங்குருவி (ஒரு பறவை) - மகன்றில் (நீர் வாழ் பறவை) - வானம்பாடி, கோழி - கம்புள் (சம்பங்கோழி) - பட்டை (பட்டைக்கோழி), மயில் - தோகை - அணிமயில் - மஞ்சை, கிளி - கிள்ளை - சிறு கிளி - பைங்கிளி, புறா - புன்புறப் பட்டை - சவேல், நாரை - மடநடநாரை, அன்னம் - அன்னம் துணை (பட்டை), காகை - சிறுவணைக்காகை, வளவால் - வாவல், தும்பி - அஞ்சிறைத் தும்பி, குயில் - பட்டை, ஆந்தை - குடிஞை (பரோந்தை), கழுகு - எருவை ஆகிய பறவையினங்கள் ஐங்குறுநிறு எனும் இலக்கிய நூலில் பறந்து திரியும் காட்சி நம்முன் தோன்றுகிறது. அகநானூறு

விலங்குகள்:- எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான அகநானூறு எனும் அகம் பாடும் இலக்கிய நூலில் குதிரை - புரவி - கலிமா - பரி - நன்மான் - மா - மான் - இவ்வுளி, புலி - ஏற்றை - பிணை - இரும்புலி - வயமான் - வாள்வரி - மடப்பிணை - இரலை - குருளை - உழுவை - பகோத்து (ஆண்புலி), மான் - பிணை - மான்அதர் - உழைமான் (ஆண்மான்), நாய் - நீர்நாய் - காதநாய் (சினமிக் கநாய்) - சநெநாய் - வயநாய் (வட்டைநாய்) - ஞாளி - ஞமலி - பிணை (பட்டைநாய்), யானை - களிற்று - நாகம் - பொங்கடி - ஓய்களிற்று (இளைத்த களிற்று) - மடப்பிடி - குழவி - இரும்பிடி (பெரிய பிடி யானை) - வயவாப்பிடி (சுல்லகொண்ட பிடியானை), குரங்கு - கடவன் - முசு - கலை, பசு - ஆ - கறவை - நாகுஆ (கன்றையுடைய பசு), எருமை - பகடா, பன்றி - முளவுமா (முள்ளம் பன்றி) - பிணவல், கரடி - எண்கு, சிங்கம் - உளமைமான், கழுகு - அத் திரி (கோவறே கழுகு), சமெமரிக் கிடாய் - தகா, தரே - நுணல், எருது - மத்தறே, ஆளி - யாளி (ஒரு விலங்கு), நண்டு - அலவன் - களவன், பல்லி, முதலை ஆகிய விலங்கினங்கள் நடமாடித் திரிவதையும் காணலாம்.

பறவகைகள்:- புள் - பறவை - பருந்து - இரூதலைப்புள் - வானம் வாழ்த்தி, நாரை - வம்பநாரை (புதிய நாரை) - தண்பறை நாரை - குருகு, வண்டினம் - தாதுண்ட பறவை - அசை வண்டு, குயில் - இரூங்குயில், ஆந்தை - குடிஞை (பரோந்தை), பருந்து - பாறு, கிளி - கிள்ளை, கோழி - கம்புள் (சம்பங்கோழி), அன்னம் ஆகிய பறவகைகள் பற்றி அகநானூறு நூலில் பசேப்பட்டாள்து.

0000000000000000

விலங்குகள்:- எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான புதிற்றுப்பத்து எனும் சங்கநூலில் குதிரை - மா - கலிமா - புரவி, யானை - களிற்று (ஆண் யானை) - பிடி (பெண் யானை) - மழுகளிற்று (இளையானை), மான் - கவரிமான் - இரலை (புள்ளிமான்) - ஏறு (ஆண்மான்), சிங்கம் - அரிமான் - வயமான் - ஏறு, பசு - மத்தா ஆ (கிழப்பசு) - பல் ஆன் - ஆ கழி - மரயா (காட்டுப்பசு) - ஆமான் - ஆ - கபிலை (காராம்பசு) - ஆயம் (பசுக்கட்டம்), எருது - ஏறு - பகடா, பன்றி - ஏனம், நரி, புலி ஆகிய விலங்கினங்கள் பற்றிப் பசேப்பட்டும்

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
Sunday, 08 December 2013 19:16 - Last Updated Sunday, 08 December 2013 19:19

காசறை (கவரிமான), எருமலை - காரான - எருமலை மாடா, ஆட்டாக் கடா - ஏழக்க;> எருது - ஏறு, குதிரை - புரவி, குருங்கு - ஊகம், ஆடா - தகர் - மறி - யாடா, பசு - ஆன் - கறவலை, நண்டா - அலவன், பன்றி - ஏனம், முயல், முதுலை ஆகிய விலங்கினங்கள் சிலப்புதிகாரம் முழுவதும் ஓடி, ஆடி, விளையாடும் காட்சிகள் எமக்கு விருந்தாயமறந்துள்ளன.

பறவகைகள் :- மயில் - நீலப்பறவலை - மஞ்சுளை - பிணிமுகம், அன்னம் - அனம், கோழி - சவேல் - கானக் கோழி, பூள் - ஆண்டலை (ஓரா பறவலை) - பறவலை - கம்பூள் (நீர்ப்பறவலை) - உள்ளு (உள்ளான் பறவலை) - ஊரல் (நீர்ப்பறவலை) - குரகா - சிரல் (சிச்சிலிப்பறவலை), கரிக்குருவி - காரி, கிளி - கிள்ளை, ஆந்தை - குடிஞா, குயில் - குயிலாண், நாரை - குருதி - புதா (பெரிய நாரை), வண்டா - குறும்பு - தும்பி - மது - கரம், தனீ - ஞிமிறு, குொக்கு, காக்கலை, புருந்து ஆகிய பறவையினங்கள் சிலப்புதிகாரத்தில் பறந்து திரிந்து பாடும் கீதங்கள் நம் மனவரையையும் வியக்க வகை கின்றன.

□□□□□□□□ □□□□□□□□

தமிழர் அதிலும் சவைசமயத்தவர்கள் வணங்குவதற்குப் பற்பல தயெ வங்கள் உள்ளன. இத தயெ வங்கள் பயணிப்பதற்காக அவர்களுக்கு வாகனங்களாகப் பல விலங்குகளையும்; பறவகையையும் வகுத்துக் கொடுத்துள்ளனர் அக்காலச் சமயவாதிகள். இனி, எந்தெந்த தயெ வங்களுக்கு எந்தெந்த விலங்குகளும், பறவகையையும் வாகனமாக அமர்த்தப்பட்டுள்ளன சீரின்மையும் காண்போம்.

விலங்குகள் :- சிவன் - நந்தி, விநாயகர் - எலி, ஐயப்பன் - குதிரை, விஷ்ணு - பாம்பு, அக்னி - ஆட்டாக் கடா, வயிரவர் - நாய், துர்க்கா - புலி, பார்வதி - சிங்கம், இந்திரன் - யானை, வாயுபகவான் - மான், இயமன் - எருமலை, காளி - கழுதை, வருணன் - ஆமலை, சுக்கிரன் - முதுலை ஆகிய விலங்கினங்களைத் தயெ வங்களின் வாகனமாக நியமித்து சிறப்பினமையும் காண்கின்றோம்.

பறவகைகள் :- முருகன் - மயில், மன்மதன் - கிளி, பிரமன் - கரூடன், இலட்சுமி - ஆந்தை, கதே - கழுகுக்குஞ்சு, ரதி - புறா, சரசுவதி - அன்னம் ஆகிய பறவகைகளைத் தயெ வங்களின் வாகனமாக அமர்த்துக் கொடுத்து சீரின்மையும் பார்க்கின்றோம்.

□□□□□□□□

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Sunday, 08 December 2013 19:16 - Last Updated Sunday, 08 December 2013 19:19

மறே காட்டிய விலங்குகளிலும், பறவகைகளிலும் ஒரு சொற்பதத்திற்குப் பற்பல சொற்பதங்கள் பாவனைபட்டுத் தபட்டுள் எதபை பார்த்தோம். சங்ககாலத்தில் இவ்வாறான சொற்பதங்கள் மலிந்துள்ளதில் ஒரு வியப்பும் இல்லை. அக்காலத்தில் வாழ்ந்த புகழ்ப்பித்தபுலவர்களின் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியத்தரம், வளர்ச்சிமிக உச்சநிலையில் இருந்துள்ளதையும் நாம் அறிவோம். ஆனால் அக்காலத்தில் நடமைறையில் இருந்துள்ள சொற்பதங்கள் நாளடைவில் பாவனைகூன்றி இன்று அவற்றின் பொருள் புரியாத நிலைக்கு வந்துள்ளமைமிக வதேனைக்குரியதொன்றாகும். இது அவற்றில் ஒரு சில உதாரணங்களாகும்.

விலங்குகள் :- யானை- கமைமா, கமைமான, கயந்தலை, கோட்டுமா, பொங்கடி, புலி- உழுவை, குரளை, வரிவயம், வயமா, எருமை- பகடா, காரான், குதிரை- கலிமா, வயமான், இவாளி, பின்ன- வடுகு, வடுக்கு, மான் - உழை, புல்வாய், நவ்வி, இரலை, கடமான், நண்டுகளவன், புள்ளிக் களவன், அலவன், சிங்கம் - மடங்கல், நாய் - ஞமலி, முதலை- கரா, கராம், பன்றி- முளவா, பசு- பொருநாகு, ஆநாகு, என்று இன்று எழுதினால் ஒருவருக்கும் புரியப்போவதில்லை.

பறவகைகள் :- மயில் - பிணிமுகம், மஞ்ஞை, கோழி- கம்புள், புள் - எருவை, பொகுவல், பகோகில், மகன்றில், ஆண்டலை, தனீ - ஞிமிறு, மிஞிறு, புறா- புறவா, ஆந்தை- குடிஞை, குயில் - கோகிலம், நாரை- புதா, என்று இன்று எழுதினால் எவருக்காவது புரியுமா? மனிதன் இயற்கையோடு சரேந்து வாழப் பிறந்தவன். அவண்ணமே இன்றும் வாழ்கின்றான். அவனுக்கு விலங்குகளுடனும் பறவகைகளுடனும் நடுங்கிய தொடர்புண்டு. இதனாற்றான் இவற்றுடன் இணைந்த நில்கள் அவனுக்காக வளிவருவது வழக்கம். அந்நில்கள் தான் உயிர் பெற்ற இயற்கை இலக்கியங்களாகும். இவை மனிதனை ஆற்றுப்படுத்தி, அறநெறி புகட b, மனிதநயேத்துடன் மாண்புற வாழ, அவன் வாழ்வியல் சிறந்து, நாடா சழித்து, மக்கள் ஒன்றிணைந்து, ஓர் ஐக்கிய உலகம் தோன்ற வண்டும் என்று சிந்தயிற் பதிப்போம்.

wijey@talktalk.net